

Skibhusenes Bylaug's historie

Bylaugets historie.

I tidligere tid var der her i Skibhusene, i lighed med andre steder her i landet, et Bylaug der havde forskellige formål. Således var der et laug tilhørende byhorn, der skulle skiftes fra hus til hus hvert år, og den mand som havde hornet til opbevaring havde pligt til i tilfælde af ildebrand at samle byens beboere ved at blæse i hornet og ved forskellige andre lejligheder ligeledes gøre brug af dette.

Med hornet fulgte en del papirer der dengang havde almen interesse, af disse er nogle endnu til stede i meget forkommen stand, de blev afleveret til Odense Bys offentlige samlinger, Museer.

Tidens udvikling overflødiggjorte imidlertid Lauget som institution, hvorfor dette tabte beboernes interesse i den grad at det gik helt i glemmebogen for de fleste.

Ved en sammenkomst på Skibhuskroen d.2. februar 1930 rejstes tanken på ny og resultatet blev at nogle beboere stod sammen om at genoprette et Bylaug der i nogen grad lignede det gamle. Der udarbejdes et forslag til love og vedtægter, og indkaldtes til stiftende generalforsamling søndag d.9. februar 1930. Forud for Bylaugets genoprettelse havde man i Skibhusene 2 foreninger. Den ene var "Gammelmandsforeningen", og den anden var en "Grisekasse", sådan at forstå at det var en griseforsikringskasse. Dengang var det almindeligt at næsten hver husstand havde en gris til opfedning.

Da disse 2 foreninger var ved at miste deres betydning oprettedes Skibhusenes Bylaug.

Ved den stiftende generalforsamling indmeldes 50 skibhusbeboere og inden året var omme kom yderligere 10 medlemmer til.

Bylauget har 3 protokoller. I den første er indført laugets første love og vedtægter.

§ 1. Bylauget Skibhusene genoprettet d.9. februar 1930.

Som medlemmer optages alle her i byen boende gifte folk. Ugifte over 25 år kan optages med bestyrelsens samtykke.

Frants Sørensens nuværende hus Skibhusene nr. 59 er grænsen mod Odense.

§ 2. Det er et hvert medlems pligt ved sammenkomster at medvirke til gensidig fornøjelse og sammenhold. Hvis et medlem ikke holder sig til vedtægterne efterrettelig kan han af bestyrelsen udelukkes af lauget. Rejser et medlem fra byen, er han straks udelukket og har intet krav på kassens midler.

§ 3. Laugets formål er samles til underholdende og selskabelige sammenkomster og gilder for derigennem at udvirke godt naboskab og nærmere kendskab til hinanden, samt søge gamle gode skikke opretholdt og i øvrigt, hvor tilfælde gives varetage medlemmernes fælles interesser.

§ 4. Laugets symbol er byhornet, som opbevares hos Oldemanden og skal bruges ved festlige lejligheder og ved oldemandsskifte. Endvidere opbevares hos Oldemanden en protokol med laugets vedtægter og en medlemsliste hvor disses egenhændige underskrift samt dato og årstal for optagelse i lauget. Oldemanden indfører i protokollen hvad lauget foretager sig i årets løb.

§ 5. Byhornet skiftes hvert års 2. Februar. Kyndelmisse dags aften kl.6 så vidt muligt efter gammel skik. Generalforsamlingen afholdes 1. Søndag i januar hvor regnskabet fremlægges i revideret stand og protokollen oplæses.

Skibhusenes Bylaug's historie

§ 6. Ved optagelse i laugbet betales et indskud på 2 kroner og kontingentet er 1 kr. kvartalet som opkræves kassereren for laugbet. I 1. Halvdel af januar, april, juli og oktober måneder. Medlemmer over 65 år er kontingentfri og betragtes som æresmedlemmer. Er et medlem i restance med kontingent kan han ikke deltage i eventuelle fester og bliver ved regnskabsårets slutning slettet af laugbet.

§ 7. Regnskabsåret løber fra 1. Januar til 31. December.
Kassens midler indsættes på en sparekassebog. Formuen må ikke nedbringes til under 1 kr. pr. medlem

§ 8. Bestyrelsen består af en Oldemand, en kasserer, 2 bestyrelsesmedlemmer, 2 revisorer og 1 revisorsuppleant. Oldemand og bestyrelsesmedlemmer er selvvalgt ifølge hornskiftet, eet bestyrelsesmedlem på hver side af oldemandens bopæl. Kasserer og revisorer vælges af generalforsamlingen. Kassereren afgår hvert år og revisorerne hvert andet år. Lejere og medlemmer over 60 år kan nægte at være i bestyrelsen.

§ 9. Bestyrelsen arrangerer sammenkomster og gilder og er ansvarlige for kassens midler. Ved bestyrelsesmøder hvor stemmerne står lige, har oldemanden den afgørende stemme. Kassereren udgår fra hornskiftet.

§ 10. Generalforsamlingen er den højeste myndighed. Ekstraordinær generalforsamling kan indvarsles af bestyrelsen eller når 2/3 af laugets medlemmer kræver det. Laugbet kan kun ophæves når 4/5 af samtlige medlemmer herfor, og laugets midler vil da tilfalde der stedlige Missionshus.

Således vedtaget på stiftende generalforsamling søndag d. 9 februar 1930.

Dirigent var Frants Chr. Sørensen.

Som en parentes må det indskydes at det stedlige "missionshus" var Skippervænget 8 og hed "Ebeneser".

Ejendommen solgtes til privat beboelse og ændredes i 1954.

Som første Oldemand valgtes murer Vilfred Nielsen Skibhusene 133, hvorved H.P. Olsen og Marius Møller der var naboer til hver side blev bestyrelsesmedlemmer. Chr. Nielsen Willemoesgade 10 blev kasserer, revisorer blev Frants Sørensen Skibhusene 59 og Laurits Petersen Skibhusene 108, suppleant Andreas Petersen Skibhusene 122.

Den gamle protokol omtaler en formand uden at nævne hans navn, men den første formand blev murer Vilfred Nielsen.

Det er meget interessant at se den gamle protokol, hvor alle medlemmer gennem tiden egenhændigt har indskrevet deres navne og fødselsdage samt hvornår de blev medlem i bylaugbet. Den første der indskrev sig var H.P. Olsen Skibhusene 135 og i år i 1996 er det så hans barnebarn der er oldemand for anden gang.

Oldemandshvervet var 30 år om at nå hele Skibhusene rundt, siden er det gået betydeligere hurtigere rundt. I dag ved 66 års hornskiftet sluttet tredje runde.

Her må det vist være på sin plads at referere en journal fra Odense byråd i 1933 om gadenavne i Skibhusene.

Skibhusenes Bylaug's historie

Tidligere Pile Allé : Da der i forvejen findes en Pilevej, og da vejen efterhånden vil blive forlænget til Seden, foreslås navnet rettet til Sedenvej.

Tidligere Sølystvej : En kort vej i Skibhusene, der udgår fra kroen og fortsættes over den gamle kanal til færgestedet lige overfor Stige. Da vejen allerede er ret stærkt befærdet og således kommer ind under dem der opkaldes efter deres endepunkt, foreslås navnet ændret til Færgevej.

Tidligere Willemoesgade : Danske søhelte bør samles i et kvarter og ikke gerne spredes rundt omkring. Der kunne være anledning til at gaderne i Skibhusene navne der minder om den tid, da Skibhusene var Odenses havneplads, f.eks. skipper, styrmand, bådsmand, matros o.l. Denne gade foreslås derfor kaldt Skippervænget.

Det der tidligere hed Skibhusene nr. blev ændret til Skibhusvej og husnumrene blev ændret fra f.eks. det første hus ind mod Odense der dengang var Skibhusene 59, blev til Skibhusvej 359.

Da bylauget startede fungerede Skibhuskroen godt, og var derfor det naturlige samlingspunkt for afholdelse af møder og fester. Der afholdtes generalforsamling og hornskifte. I starten var det 2 forskellige arrangementer der dog senere blev slået sammen, men afholdtes i mange år altid d.2 februar. Det var tidligere kun for mænd og der er stadig meget få kvindelige medlemmer som deltager. Kort herefter afholdt man som nu kyndelmissegfest. Der er kun adgang for medlemmer med damer.

Der holdtes fastelavnsfester med tøndeslagning både for børn og voksne. Om sommeren afholdtes keglespil på kroens bane. Det blev en turnering, som blev planlagt til at vare 5 dage, med 5 kr. i leje pr. dag. Der holdtes sommerudflugter til forskellige steder på fyn. Lige fra starten har det været skik at man afholdt flere andespil årligt. Juletræsfest for børn, og Sct. Hans fest ligeledes.

Bylauget har altid forsøgt at varetage medlemmernes interesse, således i november måned 1940 da Danmark var besat og man begyndte at nedskære mange ting.

Der afholdtes et protestmøde på Skibhuskroen, hvor man affattede en skrivelse til Odense kommune imod at man ville indskrænke Troljebuskørslen fra Emilievej til Fredens Kirke. Der var ca. 250 mødedeltagere så der var fuldt hus på kroen.

I 1949 ved generalforsamlingen drøftedes vejen og gadelyset og særligt om en legeplads til børnene. Gadelyset blev forbedret hen i 50'erne, vejen langt senere og legepladsen kom først 40 år efter, da der i en kort periode boede et ungt par med arbejde på amtsgården. Deres børn var meget små, så det var begrænset, hvad glæde de nåede at få af legepladsen. I slutningen af 1995 er legepladsen yderligere udvidet, så vi må håbe at der kommer flere små børn som kan bruge pladsen.

I 1952 forsøgte man at få opstillet en telefonautomat. Der blev søgt mange gange, men endelig 1. Januar 1959 kom der svar fra Fyns Kommunale Telefonselskab angående den flere gange ansøgte telefonboks herude. Man beklagede at selskabet ikke har nogen boks for tiden, men de ville komme tilbage til det senere. Dette skete aldrig og i dag 1996 er her 70 private telefoner i Skibhusene i 65 huse.

I 1953 havde der været møde med landvindingskommissionen, hvor man havde sagførerrhøj, og det lykkedes at få en kørebros over den gamle kanal. Færgevej skulle ved den lejlighed udvides og kromanden afstod et stykke af sin grund imod at kommunen bekostede et solidt stålhegn, som jo også forlængst er fjernet.

1. april 1953 kom endelig både dag og nat renovationen.

Skibhusenes Bylaug's historie

To år senere foreslog købmand Karlsen Færgevej 2 at der skulle gøres noget for igen at få bussen herud. Året efter forsøgte man igen at få bussen herud samt at få vejen repareret. I 1957 var jeg i mellemtiden blevet formand. Sammen med købmand Karlsen var jeg til møde på Odense bytrafik med bytrafikkens formand borgmester Holger Larsen om at få bus til Skibhusene. Det var et underligt møde. Vi fik at vide at byrådet allerede havde vedtaget at vi skulle have bus til Skibhusene, og så ville han ellers kun snakke om planer for det forestående Vollsrosebyggeri, der jo var hans kæphest. Den 22. November kom så endelig bussen, men kun i vinterhalvåret. 6 ture på hverdage og 3 om søndagen. Kort efter sct. Hans 1956 erfarer man at Odense kommune har besluttet at en hel del beboelsesvogne fra Tolderlundsvej skulle flyttes til en plads ved den gamle kanal og Færgevej. Man havde først forsøgt at få dem til Næsby, men der var så mange og magtfulde beboere som havde sagt nej. Skibhusbeboerne forlangte at bylauget lavede en protestskrivelse, hvilket formanden Viggo Larsen så gjorde. Som yngste bestyrelsesmedlem blev jeg sammen med oldermanden Carl Åge Andersen sendt rundt med protestskrivelsen. De fleste beboere læste listen hurtigt igennem og skrev under. Den var skrevet så godt, at man ikke opdagede at der mellem linierne stod at købmanden gerne ville have flere kunder og det fik han også.

Odense kommune har så vidt jeg ved kun spurgt os til råds en gang, og det var i 1989 da man skulle have navn til den nye industrivej. Det blev til Lind Hansensvej.

I 1960 bragte stiftstidende en notits om stor udvidelse af Skibhusvej fra Sandhusvej til Båggøgade, hvori man skrev "Den efterhånden stærkt trafikerede vejstrækning ligger hen i elendig forfatning". Sådanne udtalelser er ofte brugt om Skibhusvej lige siden den anlagt i 1635. Det er næsten som om der ligger en forbandelse over vejen. Det er ligemeget hvad myndighederne gør, så er det ikke godt. Den har altid været omtalt som landets farligste vej. Den sommer blev vejen spærret for kørsel på strækningen. Der blev lavet så man kunne cykle, men al større trafik måtte over havnen. Der gik jo mange år førend Ejbygade blev etableret. Ejbygade var i starten meget farlig. Der skulle gå 18 måneder og 18 større eller mindre uheld inden myndighederne forsøgte at regulere krydset. Det nyeste er et meget voldsomt bump, som nok skal afstedkomme skader på bilerne.

I 50'erne havde man koksfyrede kakkelovne, og efterhånden blev koks så dyre, så man begyndte at spekulere på anden opvarmning. Der kom så en repræsentant fra gasværket og overtalte os til at installere gasvarme og ca. 7 år efter blev gasværket nedlagt. Så ville vi gerne have fjernvarme, da vi alligevel havde ubehagelighederne med støj og røg fra Fynsværket, men vi fik den besked at det var teknisk umuligt, så det endte med at vi måtte installere central- eller elvarme. Det var dyrt, men endelig en halv snes år senere kunne vi godt få fjernvarme.

I 1972 ønskede kommunen at nedlægge natrenovationen og påbød os at installere toiletter. Hvis dette ikke blev lavet, så skulle husene rives ned. Der skulle gå en del år førend byrådet fandt ud af, at vi skulle have nye kloaker. Ved den lejlighed blev vejen endelig lavet istand. Hvis kloakken var kommet før toiletterne, havde vi i dag haft bedre afløb. De gamle kloakker lå nemlig ikke så dybt som de nye gør. Grunden til de nye kloakker var den, at kommunen havde plan om boligbebyggelse ved Skibhusvej mellem skovene og Ejbygade - Sandhusvej, hvilket blev stoppet af Fynsværket, som ikke ønskede for mange mennesker i nærheden, de kunne finde på at klage.

På et tidspunkt, da Fynsværket lavede den 4: Udvidelse, ville byplansrådmand Villy Larsen nedlægge broen over den gamle kanal, vi kunne jo bare køre ad Båggøgade. Hvad han ikke vidste var at vejstrækningen mellem Skibhusvej 377 og 399 er det første stykke som lukkes af sne, hvorimod vi altid kan komme ad Færgevejsbroen og ind ad

Skibhusenes Bylaug's historie

havnegade. Der blev indsamlet 350 underskrifter mod dette projekt. Broen blev liggende og blev forstærket inden Fynsværkets blok 7 blev taget i brug, og strømmen i den gamle kanal blev kraftigere (p.g.a. kølevandet).

Hver gang der sker store forandringer har bylauget haft møder om det, somme tider med repræsentanter fra kommunen.

Engang måtte bylauget sende en protest til Odense kommune, da der var søgt om tilladelse til at opføre en minkfarm på Emil Andersens jord mellem Skibhusvej og den gamle kanal. Det blev heldigvis ikke til noget med den farm.

I 1959 kom der ny vært på Skibhuskroen. Det var gårdejer Chr. Nielsen, som boede på modsatte hjørne (Skibhusvej 418). Det gav en del vanskeligheder for bylauget. Bestyrelsen måtte selv leje borde og stole inde i Odense. (hvor de gamle borde og bænke var blevet af vides ikke.)

30 års jubilæet afholdtes på kroen med underholdning af den, fra Odense tivoli kendte entertainer Bent Nielsen, men da den nye vært ville tjene lidt rigeligt på at servere middag, blev vi nødt til at medbringe madpakker selv.

Der har af og til været ændret lidt på bylaugets grænser, når man mente at have brug for det. Engang gik grænsen til og med Sommerlyst. Det var 2 huse som lå i skovkanten henne ved Marienlund. En anden gang gik grænsen over den gamle kanal til og med "Enghytten", der var en gammel husbåd, som var kommet hertil, da man i 1925 foretog en uddybning af den nye kanal. båden var slæbt på land og lå på den anden side af Havnegade. En overgang var også Færgevænget med, det var det areal hvor alle beboelsesvognene var anbragt, men en skønne dag skulle Fynsværket bruge arealet til kul og de store askebunker.

Nu må vi ikke glemme § 3. Laugets formål er at samle til selskabelige sammenkomster og gilder.

I mange år afholdtes sommerudflugter for det meste her på fyn, en gang helt til Tranekær på langeland.

I 1942 forsøgte man at sejle til Munkebo bakke, men landgangsbroen var i løbet af vinteren ødelagt af isen og værten ville ikke bekoste en ny bro. 2. Søndag i juli tog man så til Klintebjerg. Båden var en halv time forsinket, p.g.a. problemer med roret.

Endelig kom man af sted mod Klintebjerg. Vejret var skyet og det regnede af og til, men vi nåede da ud til Klintebjerg kro, hvor man måtte drikke kaffe i det fri. Heldigvis holdt det tørvejr, mens man gik rundt og så på omgivelserne. Ved havnen var der fest, et tivoli med luftgynger og skydetelt. Da de havde moret sig lidt, begyndte regnen at drille og det var køligt. Det kneb med pladsen på kroen, da den var optaget af Odense kioskejerforening, men det lykkedes at få tag over hovedet til spisningen. Der blev gjort plads i et stort lysthus og på verandaen, og det hjalp på humøret med lidt mad og tilhørende snaps. Der blev også plads til at danse til en rejsegrammofon som bylauget selv havde med. Det blev bedre, da den anden forening skulle spise, de havde 2 spillemænd med, og det lykkedes at få lov til at låne den ene, det var Sundal fra Tolderlundsvej, det hjalp på humøret.

Ved 10-tiden skulle man med båden hjem. Turen gik meget gemytligt til Stige, og med Færgehans over kanalen, dog kom der nogle byer undervejs. Nogle medlemmer søgte hjem, og der var også nogle, som gik ind og hilste på Fribo på Skibhuskroen. Man havde tænkt på en tur med hestevogn og cykler, derfor blev det til en kanaltur. Det var jo under krigen, hvor der manglede mange ting.

I 1943 havde bylauget afholdt dilettantforestilling på kroen, hvor nogle bylaugsmedlemmer opførte en forestilling. Det gentog sig nogle gange, sidste gang var så vidt jeg kan se i 1950. Lauget havde opbygget en scene i krosalen, og kulisserne med tilbehør

Skibhusenes Bylaug's historie

opbevarede på kroen, og de kunne udlejes for 10 kroner, men måtte ikke udlejes udenfor Skibhusene. Den har nok ikke eksisteret ret længe, jeg har ikke hørt om den før eller senere.

Det var ikke altid beboere her i Skibhusene, som var på de skrå brædder. Der kom også andre, en gang var det Stigedilettanterne og en anden gang var det en forestilling fra højskolehjemmet i Odense.

Ved kyndelmissefesten i 1943 påbød politiet, at man standsede kl. 23, det var jo under besættelsen. Det år hvor der senere blev storstrejke og tyskerne tog politiet.

Ved kyndelmissefesten i 1949, blev den tidligere kasserer Laurits Petersen udnævnt til laugets første æresmedlem. Samme år afholdtes det sidste keglespil på kroens keglebane, så kunne den ikke mere.

I 1954 afholdtes karneval på kroen, det blev en af laugets største fester, der var adgang for alle, og der solgtes 204 billetter á 2,50 kr.. Salen var dekoreret med motiver som gadebilledet udenfor kroen, med et "bystævne" på hjørnet af Skippervænget og Skibhusvej (i Thyras have). Bestyrelsen med damer var i gamle dragter, som de selv havde betalt. Der blev nøje passet på at ingen lukrerede på bylauget.

I 1955 var 25 års jubilæum, med festmiddag på kroen, suppe, steg og is med vin og madeira. Chr. Nielsen Skippervænget 10 blev udnævnt til æresmedlem, som medstifter af lauget og trofast medlemskab gennem 25 år. Særlig indbudt var lauget medstifter og første oldemand, ligeledes var laugets første kasserer og medstifter Laurits Petersen indbudt. På væggen var ophængt en fortegnelse over alle medlemmer i de forløbne 25 år, samt et skjold, der nu hænger i bylaugshuset. Der var også gaver til lauget, gartner Andersen havde skænket en sammenplantering. Bestyrelsens damer overrakte en bronzestatue der forestillede en lurblæser, det var meningen at figuren skulle følge oldemandshvervet. Efter spisningen var der optræden af "Odensekvartetten" og efterfølgende bal til kl. 4.00. Nogen tid efter var der børnekarneval.

Man havde også en juleglæde, der f.eks. i 1955 havde 59 sparere i årets løb havde opsparet 8483,50 kr.

Selvfølgelig har der af og tit været lidt gnidninger. Efter jubilæumsfesten var der skuffelse over at der var serveret en billigere vin end bestilt, men den høje pris 16 kr. pr. flaske var bibeholdt. Et par dage senere blev bylauget smidt ud af en meget vred værtinde.

Bestyrelsen tog det meget roligt, og da man nåede til efterårets andespil og andre fester ville krokonen godt have fortjenesten af bylaugets fester AK-JA.

I 1956 blev der igen holdt karneval på kroen. Denne gang var salen udsmykket i orientalsk stil ala 1001 Nats eventyr, og der gik en uge med at lave dekorationerne som forestillede et orientalsk landskab. Der blev bygget et palads i den ene ende af salen og en pavillon i den anden ende. Bestyrelsen var klædt ud som tyrkere med skærf. Ved den lejlighed blev den samlede bestyrelses livmål taget, men desværre kan jeg ikke huske hvor meget det var og protokollen fortæller heller ikke hvor langt det var. Det blev et stort karneval med ca. 50 maskerede og der solgtes 260 adgangstegn, dermed den største fest som varede til kl. 03.30.

Ved generalforsamlingen i 1957 aftrådte Viggo Larsen efter 12 år på formandsposten, og jeg blev noget overraskende hans efterfølger. Ved den efterfølgende kyndelmissefest blev den afgående formand hyldet og takket for lang og tro tjeneste og fik overrakt et rustfrit stålfad med inskription. Mens vi sad ved bordet kom en ung skuespiller og optrådte med parodier på "Snøvesofie", Peter Malberg med flere og sluttede med at læse digte af "P. Sørensen Fugholm". Det vakte stor jubel, den dengang unge og ukendte mand var Kaj Løvring.

Skibhusenes Bylaug's historie

Mange forskellige medlemmer har i årenes løb skrevet festsange til bylauget. Rigmor Hansen forfattede en bylaugssang, som nok er den mest benyttede sang, som stadig bruges. Ejner Rasmussen har også lavet mange sange til laugets fester.

I 1962 blev krosalen ombygget til en mondæn danserestaurant, og man ønskede ikke bylauget mere. Der kom nogle trange år hvor laugets måtte "udenbys". Generalforsamling og hornskifte søgtes dog afholdt i Skibhusene. Den første afholdtes i "Krølles" kælder, Skibhusvej 371, der var mødt 25 deltagere og pladsen var trang. Kyndelmissefesten afholdtes det år på Café Prior.

I 1965 havde vi generalforsamling i Gunnar Hansens hus Skibhusvej 373, kort før Odense kommune lod huset nedrive, for der skulle laves en bred vej. (men til hvad)

Senere holdt vi generalforsamling på Marienlyst's lokaler på Sandhusvej, hvor også andre fester blev afholdt.

Om sommeren afholdtes udflugter. En gik til fynshoved med kaffe på jægerhotellet sluttende med middag og dans i skovpavillonen, Kerteminde, en anden gang tog vi til Ærøskøbing, hvor vi blev vist rundt af Jørgen Svarer, som er den lokale særlige interessante historiske fortæller. Vi har også været i Flensborg, hvor jeg viste rundt, samt en tur med Fåborg - Gelting.

Der har også været holdt fester i private haver, en gang hos Frislund og et par gange i Bendtsens have på Kirstens banke.

Andespil afholdes 2-3 gange om året og selvfølgelig juletræsfest, hvor der blev arrangeret nisseoptog af Iris og Finn. Det var et stolt syn at se Finn komme ind med en trillebør fyldt med godteposer, og han var god til at underholde børnene bl.a. med julehistorier.

Sidste gang vi var nødt til at holde generalforsamling på Marienlyst var i 1974. Ved det møde tilbød Knud Rasmussen i Skibhusvej 428A at bylauget kunne benytte hans baghus til mødested. Det blev en helt ny æra i laugets historie. Nu havde vi en god afløser for Skibhuskroen og så var det vores eget arbejde og fortjeneste. Selvfølgelig var der af og til nogle gnidninger om hvordan det skulle gøres, men ved fælles hjælp og håndkraft lykkedes det os at have det hele færdig til indvielse d.11. maj. Det var hyggeligt at lave den gamle værkstedsbygning i stand, så vidt vi har kunnet finde ud af, er huset bygget som værkstedsbygning af skibsbygger Hans Lind Hansen i 1847. Der har været afholdt mange fester og møder i bylaugshuset, et navn der blev vedtaget ved afstemning blandt medlemmerne. Der har af og til været afholdt fester andre steder, da lokalet har en begrænset størrelse.

I en del år holdt vi pinsemorgenkomsammen og nu havde vi gode muligheder for at fejre sct. Hans med bål ved kanalen. I 1975 havde man arrangeret bål på en jernflåde midt i kanalen, men uheldigvis var en af de tomme tønder, der havde indholdt en væske som ikke tålte opvarmning, ikke helt tom og den eksploderede med et ordentligt knald som kunne høres helt ud til gabet. En af de tilstedeværende besvime og en der var højgravid skyndte sig hjem og fødte en dejlig lille pige.

Samme efterår startedes gymnastik i huset. Lilli Petersen ledte et damehold og senere oprettede Ejner Rasmussen et karlehold. Det gik fint i nogle år, men det blev for dyrt at varme op, for gymnastikken en gang om ugen når det blev for koldt udenfor. Det blev til at vi i stedet for gik en times tid tirsdag aften, det fungerer stadig, der er ikke altid lige stor tilslutning, men 2-8 er der som regel. Vi indbetaler 50 kr. hver om måneden, og engang om året tager vi sammen på weekendophold i private biler til en kro et sted i jylland. På disse ture er der god tilslutning. Et par år afholdt vi kvartalsmøder i huset, hvor vi drøftede aktuelle emner i Skibhusene, men det uddøde da det kneb med stof til det.

Skibhusenes Bylaug's historie

I 1977 blev åens kvissel i Sedenstranden uddybet, den var blevet trykket af lossepladsen på Stige ø, så alvorligt at det kneb med at udlede åens vand. Det bevirkede at et medlem af Odenses kommune havde fået den tåbelige ide at der kunne laves en marina i Skibhusene langs den gamle kanal. Der blev afholdt møder med havneudvalget i bylaugshuset. Her lykkedes det at overbevise dem om at det var en dårlig ide, da vi i Skibhusene ikke har vejplads til den trafik som ville følge med. Det blev pålagt bylauget at leje kanalkanten fra Færgevejsbroen og ud til åen, det bevirkede at der startedes en have- og bådeklub, og interesserede inde fra Odense skulle have bådeplads, dog skal der altid være plads til Skibhusenes egne både. Det gav i flere problemer, da der desværre kom folk inde fra byen, som mente at de kunne komme og spille diktatorer; puh-ha. Efterhånden er der i dag faldet ro over det, og vi har i dag et godt fungerende have- og bådeklub.

Den sommer havde bylauget sammen med byforeningen for Odense en rundvisning her i Skibhusene, hvor jeg fortalte lidt om huse og mennesker før og nu. Der sluttedes af med kaffe og hyggesnak i bylaugshuset. Siden har der været flere besøg udefra med rundvisning og kaffe. I sommeren 1979 foretages en stor restaurering af bylaugshuset, et nyt tag, materialerne var gennem nogle år samlet sammen, det var hovedsalig genbrug. Tømmeret var fra gl. lysmaster og tagpladerne havde også været anvendt et andet sted før. Arbejdet udførtes som vanligt af laugets medlemmer, der blev også ryddet og saneret udenom huset. Man havde fået indlagt vandværksvand og tilbage stod den gamle cementkarm om brønden, det var svært at få den ned, en mand havde forsøgt sig med en stor smedehammer, men uden resultat. Efter endt arbejde holdt vi "håndværkerfest" i huset. Efter at have spist vores medbragte mad og skyllet ned med øl og snaps foreslog Poul Petersen at vi alle gik om til brønden. Der havde han anbragt en 3 m. lang stykke lysmast med 4 stykker reb, den blev brugt som rambuk og alle der ville, hjalp til med at få cementkanten ned, det var morsomt at se, særligt da 4 damer rigtig gik til den. Det var så store kræfter der blev sluppet løst så karmen måtte gi' sig.

Den 8. September 1983 døde ejeren af Skibhusvej 428 A (Knud Preben Rasmussen) i en alder af 57 år. Han efterlod sig ingen arvinger, og havde testamenteret hele ejendommen til Skibhusenes bylaug. Det gav problemer med hensyn til arveafgiften, der havde vi landsretssagfører Niels E. Christensen til at råde og hjælpe os. Det var mange penge som skulle skaffes, man forsøgte bl. a. at få fondsmidler til hjælp, det mislykkedes totalt. En udefra kommende murer tilbød, at købe hele herligheden for 80.000 kr. og så kunne bylauget stadig bruge huset. Vi var nogle som mente at det ville være en temmelig ustabil ordning, for hvad ville der ske når han engang skulle afhænde det hele, så kunne der komme en ny ejer, som måske ikke ville have os til at feste og støje i huset.

Det endte med at det foresloges at oprette en støtteforening, og bestyrelsen gik rundt og talte med medlemmerne, om de kunne låne laugets nogle penge så arveafgiften kunne betales. Der skulle bruges 45.000 kr. det gik sådan at der på den måde indkom 54.500 kr., så der var også penge til istandsætte beboelsen, der som sædvanligt blev udført med frivillig arbejdskraft.

Det næste store der skete i Skibhusene, var den længe savnede nye kloak, som skulle føres gennem Skibhusene over til nordøst renseanlægget i Seden. Odense kommune havde planer om at bebygge arealet mellem Ejbygade, Skibhusvej og Sandhusvej og dertil skulle der være en god kloak. Den blev også lavet gennem Skibhusene, men der kom ikke den planlagte nybebyggelse, fynsværket ønskede ikke for mange beboere så tæt på. I en del år forsøgte der at få etableret fællesantenne, det endte med at vi fik kabel-TV fra Fyns Telefon.

Skibhusenes Bylaug's historie

I 1989 blev Skibhuskroen og gården på den anden side af Færgevej jævnet med jorden, af henholdsvis fynsværket og Odense kommune. Fynsværket havde købt krogrunden, så nu har magthaverne revet hjertet ud af Skibhusene, og de har flyttet vildtbanepælen og bombebøssen ind på grunden, de havde fået lov af fredningsmyndighederne - ak- ja . Samme år forsøgte kommunen at få oprettet en grundejerforening, med pligt til at holde veje og grønne områder, men da vi vidste at de kun kan påbyde sådanne pligter til nyoprettede beboelser fik vi det undgået.

Da fynsværket havde anlagt grunden, blev det sagt at de ville holde anlægget i 10 år, så nu er vi spændt på om det hele får lov til at springe i skov igen, som det før har været.

Den 9. Januar 1990 var en stor dag i laugets historie, den dag blev støtteforeningen opløst, alle havde fået deres penge tilbage i løbet af 5 år, det var fint klaret af sådan en lille forening.

De forløbne år har der været lavet en del vedligeholdsarbejder, og der er indrettet et nyt køkken, hvor Helena har fået forbedrede forhold. Hun er altid trofast ved laugets sammenkomster, det bliver til mange i løbet af et år, generalforsamling med hornskifte, kyndelmissefest, fastelavnsfest for børn, sct. Hans fest, høstfest, juletræsfest og ikke mindst de bankospil som afholdes forår samt efterår, og Helena står i køkkenet og sørger godt for alle. (hun blev udnævnt til æresmedlem i 1996)

Dette er kun et resume af laugets historie, men det er umuligt og vil være alt for langtrukket at få alle detaljer med som er beskrevet i de 3 protokoller der nu eksisterer i Skibhusenes bylaug.

